

beklageligt, at skønt man maa erkende — og det erkendes sikkert af mange, bl. a. af Købstadforeningen —, at en Mængde Kommuner med under 12 500 Indbyggere har Vanskeligheder, saa skal disse Kommuner dog først ind i Boligvanskelighederens Nød og Elendighed, før de kan faa den højtærede Indenrigsministers Tilladelse til at faa Tilflytterbestemmelserne sat i Kraft igen. Dog, saa nøjsom maa man være overfor den nuværende Regering, at man tvinges til ogsaa at sige Tak for det. Jeg indrømmer, at den højtærede Indenrigsminister er en dygtig Mand. Han forstaar at faa Tak for smaa Ting, men alligevel siger jeg den højtærede Minister Tak, fordi der findes denne Bestemmelse. Selv om Vejen er noget lang og noget svær, kan der dog herved skabes bedre Betingelser for disse Kommuner, inden de bliver helt ødelagt.

Om Restriktionerne, om Boliglovgivningen i Almindelighed, udtalte den højtærede Minister her, at vi maatte bort fra Restriktionerne, vi maatte arbejde os ud af de Tilstande, vi var kommet ind i under Krigen. Den ærede Ordfører for Partiet Venstre gjorde sig til Talsmand for nogenlunde den samme Opfattelse, en Opfattelse, som jo ikke er ny, og som har lydt tidligere i dette høje Ting. Jeg vil dog gerne have Lov til at sige, at selv om det er noget, der er sagt før, bliver det ikke rigtigere derved. Man ordner ikke et Spørgsmaal ved at sige: Tilstanden er ikke god, vi maa bort fra de Tilstande, vi nu har, for at komme ind i bedre. Man skylder at føre et Bevis for, at Boligrestriktionerne skader Boligbyggeriet; det Bevis har man ikke ført endnu, men før det er ført, kan man ikke faa i hvert Fald mit Parti og mig til at indtage noget andet Standpunkt end det, som vi har erklæret os som Tilhængere af hele Tiden, nemlig det Standpunkt, at det, det gælder om, er at bygge saa mange Lejligheder som muligt og, medens Bolignøden trods dette varer, skabe saa stor Beskyttelse som muligt for de Lejere, der er vanskeligt stillet. Saa længe den højtærede Indenrigsminister og Partiet Venstre eller andre, der er Modstandere af Boliglovgivningen, ikke har fremført et saadant Bevis som af mig ønsket, maa vi have Lov til at have den Opfattelse, jeg her har gjort mig til Talsmand for.

Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) kom med nogle underlige Bemærkninger, efter min Opfattelse

et lille Stykke Demagogi. Det ærede Medlem spurgte, hvem det var, der flyttede ind i Byerne, og hvem der ikke fik Indflytningstilladelse til Byerne, og det ærede Medlem besvarede straks efter sit Spørgsmaal, idet han sagde: De, der faar Lov til at flytte ind i Byerne, er Folk, der har deres Økonomi i Orden. De fattige holdes ude. Det ærede Medlem sagde hermed, at den, der er økonomisk velstillet, kunde komme ind i Byerne, medens Kommunalbestyrelserne forhindrede de fattige i at komme ind i Byerne, og det ærede Medlem føjede til, at han syntes, det var saa ganske naturligt, om Kommunalbestyrelserne gjorde noget saadant, selv om han lod skinne igennem, at han fandt, det ikke var rigtigt. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har nogen Indflydelse paa det Spørgsmaal i den Kommune, hvor det ærede Medlem bor. Men jeg kan dog sige til det ærede Medlem, at jeg kender ingen Kommune, hvor man har givet Indflytningstilladelse efter de Linier og ud fra den Opfattelse, som det ærede Medlem gav Udtryk for her. De Kommuner, jeg er kendt med, og ikke mindst den Kommune, jeg tilhører, er gaaet ud fra ganske andre Opfattelser. Man har spurgt, hvis ikke det stod klart og tydeligt i Andragendet om Indflytningstilladelse til Byen: Hvilken Art af Lejlighed er det, Tilflytteren ønsker at komme i Besiddelse af? Naar det har været en lille Lejlighed, har man ganske naturligt maattet nægte Tilflytning, og det er det, der giver det ærede Medlem Anledning til at sige, at man har givet Tilladelse til Indflytning ud fra Kriteriet: fattig eller velhavende. Det var det, det ærede Medlems Udtalelser konkluderede i, men det er ikke den Maalestok, Kommunerne har anlagt. Man har sagt: Det, vi mangler i vor Kommune, er smaa Lejligheder. Vi har mange samboende Familier, vi har mange, der er boligløse, og som er under Kommunalbestyrelsens Forsorg, men som ikke har Raad til at skaffe sig selv en dyr Lejlighed, hverken en Andelslejlighed eller en anden. Saa længe der er Vanskelighed med de smaa Boliger, kan vi naturligvis ikke give Tilladelse til Indflytning til 1 og 2 Værelsens Lejligheder, men da der har været en Overproduktion i de sidste 1½ eller 2 Aar af 3, 4 og 5 Værelsens Lejligheder, har man i nogen Grad — men ogsaa kun i nogen Grad, man har ikke givet helt los —, naar Andragendet var godt underbygget, naar der var Rimelighed for at lade vedkommende komme ind,